

ŞAHİTLİK

Bir imtihandır Çanakkale. Türk'ün ateşle Türk'ün yoklukla, Türk'ün kendisiyle, sabrıyla imtihanıdır. Fedakârlığın en son noktası, iman gücünün neler yaptırabileceğinin açık bir delili, şanla şerefle dolu tarihimizin en parlak sayfasıdır. Dahası, Türk'ün gücünün tüm dünyaya ispatıdır.

Öyle çok kahramanı, öyle çok tanığı vardır ki Çanakkale'nin. Her biri ayrı bir destan yazan, her biri ayrı bir sabahtan içli bir tebessümle, bize o günleri anlatan... Bugünleri o günlerle taçlandıran nice kahramanımız. Onlar ki capcanlı, her an yanımızda, her daim bizimle. Kol kola yürürüz çoğu zaman tarihin tozlu sayfalarında. Bazen sabahın ilk ışıklarında bu destanın tanığı bir gemi belirir ülkenin gençliğinin billur bakışlarında. O vakit adımız Nusret olur hepimizin, adımız umut olur, adımız bağımsızlık, adımız şeref olur; adımız Hakkı Binbaşı, şanımız Nusret Mayın Gemisi olur. Ve sonra boğaza döşenen mayınlara şahit olur gözlerimiz. Verilen mücadelenin, edilen duaların şahidi, vatan için canını ortaya koymanın tanığı oluruz hep birlikte.

Kanla boyanan bir deniz oluruz ardından, Rumeli Mecidiye Tabyası'na uzanırız, kurşunlar geçer üstümüzden. Yüreklerimiz elimizde bir nefer oluruz... Seyit Onbaşı kesilir de her birimiz sırtlanırız 276 kilogramlık top mermilerini. Evvel Allah'a telim olur."Ya Allah" nidalarıyla hücum ederiz düşmana. Ocean adlı bir zırhlıya selam çakar "Vatan mevzu olduğunda Türk 'ten kork daima!" bakışı savurur devam ederiz yolumuza...

Sonra doktor bir baba seslenir bize tarihin canlı sayfalarından, sanki yanımızdadır, kurtaramadığı her can için binlerce kez ayrı ayrı yanmaktadır. Yansa da onlar için hiçbir şey yapamamaktadır. Sesi kulaklarımızda, öyle bir seslenir ki içimiz yanar, ayaklarımızın altından toprak kayar; özür dilemek isteriz onları düşünmeden geçirdiğimiz dünlerden... Önünde hastaları vardır, can çekişenler, yaralılar, acı dolu gözlerle gözlerine bakanlar. İlgilenemez pek çoğuyla çünkü vakit dardır, vakit mühimdir, yaşama şansı olmayanlarla ilgilenilemeyecek kadar mühimdir. Kendi oğlu dahi getirildiğinde önüne "Kurtulma şansı yok! Kaldırın!" diyecek kadar mühimdir. Oğlunun mezarını ziyarete iki gün sonra gidecek kadar mühimdir. Çünkü onun için asıl mesele vatandır, vatanın iyileşmesi ise her şeyden önemlidir.

Ve bakın şurada Anafartalar'da bir komutan. Adı Mustafa Kemal, ülkenin parlayan yıldızı olmaya işte tam burada başlayacaktır. Kurşunlara siper ettiği gövdesiyle atılacaktır cepheye vatanı için, bir karış toprağını bile düşmana vermemek için atılacaktır cepheye. Kalbinin tam üstündeki saat şahittir tüm yaşananlara... O kurşunun gelip de geri dönüşüne, kendisi sayesinde hayata tutunmasına şahittir.

Sonra cepheye gidenlerin ardından bakan nemli gözler gelir durur karşımızda, bir akşam vakti. Evladını uğurlamıştır bir ana cepheye, gidişi mutlaktır dönüşü muallak... Bundandır gözlerinde çakılı duran hüzün, bundandır dilindeki sus. Evladını uğurlamıştır bir ana cepheye. Sadece on beş yaşında. On beşinci yaşında bir asker. Rüzgâr bile duadadır onun için, ağaçlar, kuşlar, taşlar duadadır; yer ve gök! Cepheye uğurlamıştır bir ana oğlunu, heybesine koyduğu iki çorap bir somun ekmekle. "Git oğul! " demiştir, " Var git, bu vatana kurban ol. On beş

yıllık ömrünü onun için ver. Ver de görsün ecnebiler, vatan demek ne demekmiş!” Ardından gözyaşı dökmeden, ardından dualar döke döke, uğurlamıştır evladını cepheye... Kim bilir kaç ana, kim bilir kaç göz, kaç yürek yanmıştır da öyle kurtulmuştur vatan! Şu üstünde gezindiğimiz topraklar şahittir.

Şahittir! Bugüne gelen iç içe geçmiş mermiler şahittir, verilen mücadeleye; ayaklara yapışan çarıklar, cepheden cepheye uzatılan bir lokmacık ekmek şahittir; yazılan mektuplar, derinden duyulan özlemler, acılar şahittir. Okunan dualar, söylenen türküler, Mehmetçiğin alınına yakılan kınalar şahittir. Nusret adında bir gemi ile Ertuğrul adında bir uçak, Boğaza döşenen mayınlar, can kurtaran köstekli bir saat şahittir. Yer ve gök, dağ ve taş... Ve aslında tüm dünya şahittir...

HELİN COŞAR

8/C

Amasya / Merzifon Vali Hüseyin Poroy Ortaokulu